

בפני כב' המשנה לאג בית הדין - השופט יהונתן עדיאל

בעניין:

1. בזק - החברה הישראלית לתקשורת בע"מ

2. בזק בינלאומי בע"מ

3. וואלה תקשורת בע"מ

המבקשת

ע"י ב"כ עוה"ד וינסטוק - זקלר ושות'

- נגד -

הממונה על ההגבלים העסקיים

הממונה

ע"י ב"כ עוה"ד מרשות ההגבלים העסקיים

07-103-00000

החלטה

1. זו בקשה להארכת המועד להגשת ערר על החלטת הממונה על ההגבלים העסקיים להסכים בתנאים למיזוג בין חברת בזק בינלאומי בע"מ וחברת וואלה תקשורת בע"מ ומבקשות 2 ו-3.
2. החלטתו הראשונה של הממונה בעניין זה ניתנה ביום 30.12.99 והיא פורסמה ביום 4.1.2000 בשני עיתונים יומיים.
3. אולם, ביום 16.2.2000 פורסמה החלטה נוספת של הממונה, אשר תיקנה את ההחלטה הראשונה. התיקון התבטא בשינוי התנאי שנקבע להסכמת הממונה למיזוג על ידי תיקון הסעיף העוסק בהגדרת "שירותי בזק בינלאומי", באופן שיבהיר שהתנאים יחולו על בזק בינלאומי אך ורק בתחומי פעילותה כספקית שירותי בזק בינלאומי ולא בתחום פעילותה כספקית שירותי גישה לאינטרנט (ההחלטה המתוקנת תכונה בהמשך "ההחלטה השנייה").
4. ביום 17.2.2000 הגישה המבקשת מס' 1 (מאוחר יותר, ביום 23.2.2000, ביקשו המבקשות 2 ו-3 להצטרף לבקשה), בקשה להארכת המועד להגשת ערר על החלטת הממונה.
5. עפ"י סעיף 22(ב) לחוק ההגבלים העסקיים "רשאי כל אדם העלול להיפגע מן המיזוג ... להגיש לבית הדין ערר על החלטת הממונה תוך שלושים ימים מיום שהודעה על החלטת הממונה פורסמה בשני עיתונים יומיים".
- על פי סעיף 38 לחוק: "מועד שנקבע לפי חוק זה, רשאי אב בית הדין לפי בקשת הממונה או אדם מעוניין, להאריכו אף שנתיים המועד, אם ראה שקיימים טעמים מיוחדים לעשות כן".
6. להשקפתן של המבקשות, המועד להגשת הערר במקרה זה הנו בתום 30 יום מיום פרסום ההחלטה השנייה, היינו, ביום 16.3.2000.

בפני כב' המשנה לאב בית הדין - השופט יהונתן עדיאל

- יחד עם זאת, מוסיפות המבקשות וטוענות כי "בשל העדרה של פסיקה בנוגע למועד הגשת ערר על החלטה מתוקנת של הממונה על ההגבלים העסקיים באשר למיזוג חברות ובשים לב לכך שבזק מבקשת שהות נוספת, עד ליום 25.3.2000, לצורך בחינת שאלת תגובתה להחלטת הממונה בתיק 3412 היא מבקשת הארכת מועד כאמור בכותרת בקשה זו".
7. ניסוח לא ברור זה מותיר את הרושם כי יותר משמבקשות המבקשות להאריך את תקופת 30 הימים שעמדה לרשותן, לגישתן, להגשת הערר מיום 16.2.2000, הן מבקשות, למעשה, להאריך את המועד להגשת הערר בהנחה, שבה הן אינן רוצות להודות, שהמועד להגשתן חלף עוד ביום 2.2.2000.
8. הממונה מתנגד לבקשה והוא טוען, בין היתר, כי המועד להגשת הערר תם ביום 2.2.2000, בתום 30 ימים ממועד פרסום ההחלטה הראשונה. תיקון ההחלטה היה, לטענת הממונה, תיקון טכני שהתבקש על ידי המבקשת 2, שהיא חברת בת של המבקשת מס' 1, ואין בו כדי להביא לדחיית המועד ממנו יחל מניינה של התקופה להגשת הערר. מעבר לכך, טוען הממונה, כי המבקשות לא הצביעו על טעמים מיוחדים הנדרשים להארכת המועד לפי סעיף 38 לחוק ההגבלים העסקיים.
9. בנסיבות המקרה, אינני רואה צורך להידרש לשאלה הנוגעת למועד תחילת התקופה להגשת הערר. הטעם לכך הוא שגם בהנחה לפיה המועד להגשת הערר יגיע לקצו ביום 16.3.2000, כפי שטוענות המבקשות, לא הוצג בפני כל טעם, ודאי לא טעם מיוחד (הנדרש לשיטתי גם במקרה שהבקשה מוגשת קודם לתום המועד), המבסס את הצורך בהארכת המועד.
10. כל שנאמר לעניין זה בבקשה הוא שבזק מבקשת שהות נוספת, עד ליום 25.3.2000, לצורך בחינת שאלת תגובתה להחלטת הממונה, וכי בשל טיבה של העסקה, טיבם של הצדדים לה ומשך הזמן הקצר שחלף ממועד פרסום החלטות הממונה, לא יגרם נזק בלתי הפיך לאיש עקב מתן הארכה המבוקשת. אין בטיעון זה משום טעם, ודאי לא טעם מיוחד, המבסס את הצורך בהארכת המועד, שלא לדבר על כך שגם לא הוגש תצהיר המבסס טעם התומך בבקשה.
11. בעת הגשת הבקשה עמוד לרשות המבקשות, לשיטתן, 30 ימים להגשת הערר. גם היום עומדים לרשותם עדיין 10 ימים להגשת הערר. מדוע לא ניתן להגיש את הערר בתקופה זו? מדוע נדרשת למבקשות תקופה נוספת לשקול את עמדתן לגבי החלטת הממונה, ומה גם שההחלטה על טעמיה היתה ידועה למבקשות עוד מיום 4.1.2000? כיצד ידעו המבקשות עוד ביום 17.2.2000 כי לא יעלה בידן לגבש את עמדתן לגבי החלטה בתוך 30 יום אלא רק בתוך 39 ימים?

בפני כב' המשנה לאב בית הדין - השופט יהונתן עדיאל

12. שיקול זה יפה, מקל וחומר, אם המועד להגשת הערר תם כבר ביום 2.2.2000, שאז חלף המועד להגשת הערר כשבוועיים קודם להגשת הבקשה, ואין בפני כל הסבר מדוע לא הוגשה הבקשה במועד.

13. אין בהחלטה זו, כמובן, כדי למנוע מהמבקשות להגיש את הערר ולעמוד על דעתן כי התקופה להגשת הערר צריך שתמנה מיום פרסום ההחלטה השניה. ההחלטה בשאלה זו, אם יגיש הממונה בקשה למחיקת הערר, תהא נתונה ממילא בידי בית הדין בהרכב מלא, וגם מטעם זה, אינני רואה מקום להיזקק כיום לשאלה זו.

14. לאור האמור, לא ראיתי להתיר למבקשות להשיב לתגובת הממונה, תשובה שאין בה, לפי הנטען בבקשתן מיום 29.2.00, כדי לשנות את התוצאה.

15. הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ט באדר א תש"ס, (6 במרץ 2000), בהעדר.

המזכירות תמציא העתק לב"כ הצדדים בפקס'.

י. עדיאל, שופט
המשנה לאב בית הדין

